

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
--	------------------

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילו הוּו קמֵן ומכחישין להו הוה הכחשה, ולא הוה משגיחין בהו דהוי לה עדות מוכחשת, השתא דליתנהו, דאילו הוּו לקמֵן דלמא הוּו מודו להו, מהימני?	אמר ליה רב נחמן:											כ.
אוקי תרי להדי תרי ואוקי ממונא בחזקת מריה	אלא אמר רב נחמן:										◇	כ.
מידי דהוה אנכסי דבר שטיא דבר שטיא זבין נכסי, אתו בי תרי אמרי כשהוא שוטה זבין, ואתו בי תרי ואמרי כשהוא חלים זבין, אמר רב אשי: אוקי תרי להדי תרי ואוקי ממונא בחזקת בר שטיא.	[רב אשי]										◇	כ.
ולא אמרן אלא דאית ליה חזקה דאבהתיה, אבל לית ליה חזקה דאבהתיה, אמרינן: כשהוא שוטה זבן וכשהוא שוטה זבין.											◇	כ.
אין מזימין את העדים אלא בפניהן, ומכחישין את העדים שלא בפניהן, והזמה שלא בפניהן נהי דהזמה לא הוי, הכחשה מיהא הויא.	רבי אבהו:										◇	כ.
אם יש עדים שכתב ידם הוא זה, או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד - אין נאמנין.	אמר רב:										■	כ.
קרא עליו ערער - אין, לא קרא עליו ערער - לא, מסייע ליה לרבי אסי											◇	כ.
אין מקיימין את השטר - אלא משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד.	דאמר רבי אסי:										■	כ.
אין מקיימין את השטר - אלא משתי כתובות או משתי שדות והוא, שאכלום בעליהן ג' שנים ובשופי.	אמרי נהרדעי:										◇	כ.
וביוצא מתחת יד אחר, אבל מיד עצמו - לא.	רב שימי בר אשי:										◇	כ.
מאי שנא תחת יד עצמו דלא? דלמא זיופי מזייר, מתחת ידי אחר נמי, דלמא אזל וחזא אתא וזייר											?	כ.
כולי האי לא מצי מכיין.											!	כ.
כותב אדם עדותו על השטר, ומעיד עליה אפילו לאחר כמה שנים.	ת"ר:										◇	כ.
והוא, שזוכרה מעצמו	רב הונא:										◇	כ.
אע"פ שאין זוכרה מעצמו.	רבי יוחנן:										◇	כ.
ש"מ מדרכי יוחנן, הני בי תרי דידיעי סהדותא ומנשי חד מנייהו, מדכר חד לחבריה.	רבה:										■	כ.
עצמו מאי?	איבעיא להו:										^	כ.
אפילו עצמו	רב חביבא:										◇	כ.
עצמו לא.	מר בריה דרב אשי:										◇	כ.
והלכתא: עצמו לא. ואי צורבא מרבנן הוא, אפילו עצמו.											■	כ.
כי הא דרב אשי הוה ידיע ליה בסהדותא לרב כהנא, אמר ליה: מי דכיר מר האי סהדותא? אמר ליה: לא. ולאוו הכי והכי הוה? א"ל: לא ידענא. לסוף אידכר רב אשי, אסהיד ליה.											○	כ.
חזייה לרב כהנא דהוה מחסם											○	כ.
מי סברת עלך קא סמיכנא? אנא הוא דרמאי אנפשאי ואדכרי.	א"ל: [רב אשי]										■	כ.
התלוליות הקרובות, בין לעיר ובין לדרך, אחד חדשות ואחד ישנות - טמאות	תנן התם:										◇	כ.
הרחוקות, חדשות - טהורות, ישנות - טמאות.											◇	כ.
איזויה קרובה? חמשים אמה, ואיזו היא ישנה? ששים שנה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]										◇	כ.
קרובה - שאין קרובה הימנה, ישנה - שאין אדם זוכרה.	רבי יהודה:										◇	כ.
מאי עיר ומאי דרך?											^	כ.
אילימא עיר - עיר ממש, דרך - דרך ממש											!	כ.
מספיקא מי מחזקינן טומאה?											?	כ.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא- challenge ? שאלה- question ^ ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עילה מצאו וטהרו ארץ ישראל	והאמר ריש לקיש:											◇	כ:
עיר - עיר הסמוכה לבית הקברות, ודרך - דרך בית הקברות.	רבי זירא:											◇	כ:
בשלמא דרך בית הקברות, דזמנין דמתרמי בין השמשות ומקרו קברו בתל, אלא עיר הסמוכה לבית הקברות, כולהי לבית הקברות אזל?												?	כ:
מתוך שהנשים קוברות שם נפליהן ומוכי שחין זרועותיהם, עד חמשים אמה אזלא איהי לחודה, טפי דברא איניש בהדה ולבית הקברות אזלא, הלכך טומאה בארץ ישראל לא מחזקינן.	רבי חנינא:											◇	כ:
ש"מ מרבי מאיר, האי סהדותא, עד שיתין שנין מידכר, טפי לא מידכר.	רב חסדא:											◇	כ:
ולא היא, התם הוא דלא רמיא עליה, אבל הכא כיון דרמי עליה - אפילו טובא נמי.												◇	כ:
זה אומר כתב ידו וזה כתב ידו של חבירי, וזה אומר זה כתב ידו וזה כתב ידו של חבירי - הרי אלו נאמנין.												■	כ:
זה אומר זה כתב ידו, וזה אומר זה כתב ידו - צריכין לצרף עמהם אחר, דברי רבי	[רבי]											◇	כ:
אינם צריכין לצרף עמהם אחר, אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידו.	הכמים:											◇	כ: